

نوجوان محله گوهرشاد توانسته است مدال برنز سال گذشته را به مدال طلای کشوری تبدیل کند

طلای کاتا، نتیجه تلاش و پشتکار

دیدار آشنا

صدراآبان سال گذشته بود که به بهانه موفقیت های ورزشی اش در رشته کاراته، پای گفت و گو با مروارید اسماعیلی نشستیم؛ نوجوانی از محله گوهرشاد که آرام و با اراده ای جدی، مسیر پیشرفت را قدم به قدم طی می کرد. حالا یک سال گذشته است و مروارید نه تنها از تلاش دست نکشیده، بلکه توانسته در مسابقات کشوری کاراته سبک واداریو، مدال برنز خود را به طلای کشوری در رده سنی نونهالان و وزن منفی ۳۵ کیلوگرم تبدیل کند؛ افتخاری که نتیجه تمرین مداوم، برنامه ریزی و حمایت خانواده است.

● تمرین جدی برای یک هدف بزرگ

مروارید ورزش را از پنج سالگی شروع کرده است. نخستین تجربه های ورزشی اش به ژیمناستیک برمی گردد؛ رشته ای که به گفته خودش، پایه انعطاف پذیری و آمادگی بدنی اش را شکل داد. یک سال بعد، مسیرش به کاراته کشیده شد و خیلی زود فهمید که این ورزش با روحیه و توانایی هایش هماهنگ است. در میان بخش های مختلف کاراته، سبک کاتا (حرکات نمایشی) بیش از همه توجه او را جلب کرد و به تخصص اصلی اش تبدیل شد. سال جاری برای مروارید، سال تصمیم های جدی تر بود. او از همان ابتدا تمریناتش را منظم تر دنبال کرد و هر چه به زمان مسابقات نزدیک تر می شد، حساسیت بیشتری برای آماده سازی داشت. خودش می گوید: برای گرفتن این مدال، سعی کردم همه توان و وقتم را بگذارم. چند هفته مانده به مسابقات، هر روز به سالن می رفتم

تا آمادگی ام به بالاترین حد برسد. استادش هم در این مسیر نقش مهمی داشته است؛ برگزاری مسابقات داخلی بین سالن های مختلف، فرصتی برای شبیه سازی فضای رقابت و شناخت ضعف ها و قوت ها بود.

● حمایت خانواده، پشتوانه همیشگی

مروارید بارها از نقش پدر و مادرش در این مسیر یاد می کند. سال ها، در روزهای تمرین، یکی از والدین همراهش به سالن می رفتند. اما امسال تصمیم جدی برای او گرفتند. پدر و مادر از او خواستند مسیر خانه تا باشگاه را خودش طی کند. به گفته مروارید، این تصمیم ساده اما اثرگذار بود. او می گوید: پدر و مادرم گفتند اگر هدف ت برایت مهم است، باید سختی هایش را هم بپذیری و از این به بعد خودت

● طلایی که با دویدن به آغوش مادر، شیرین شد

مروارید در بخش کاتا با غلبه بر رقیباناش موفق شد مدال طلای کشوری را از آن خود کند و در بخش کومیته هم به مدال برنز رسید. خاطره شیرین این موفقیت، لحظه ای است که مدال طلای دریافت کرد. او می گوید: روی آخرین تاتامی سالن، مسابقه می دادم. مادرم ابتدای سالن ایستاده بود و با بقیه صحبت می کرد و متوجه مدال طلانشد. وقتی مدال را گرفتم، بدون توجه به اطراف، از همان وسط سالن خودم را به مادرم رساندم و او را از پشت بغل کردم. اولش ترسید ولی وقتی متوجه مدال شد، اشک شوق ریخت.

پس از پایان مسابقات، خانواده به شکرانه این موفقیت، راهی حرم حضرت معصومه (س) شدند و بعد از زیارت و قدردانی به مشهد برگشتند.

اعضای شوراهای اجتماعی محلات منطقه ۲ در یک کارگاه متفاوت شرکت کردند

روش علمی شناسایی مشکلات

عیدگاه

آن دانست و گفت: در هر محله مشکلات ریز و درشت زیادی وجود دارد. هنر ما باید این باشد که مشکلاتی را که عمومیت بیشتری دارد و شهروندان بیشتری را در محله درگیر کرده است، شناسایی کنیم.

عباس زاده با اشاره به وجود دوام چند ساله برخی از مشکلات در محله گفت: اولین نکته برای رفع مشکل این است که نباید بگذاریم بزرگ و وسیع شود و اگر در همان ابتدا شناسایی شود، زودتر به نتیجه مطلوب دست خواهیم یافت. نکته دوم این است که برخی از مشکلات ابعاد و دلایل مختلف فرهنگی، اجتماعی و مذهبی دارند؛ برای مثال ما وقتی می خواهیم ناامنی را در محله شناسایی کنیم، همه تقصیر ها را گردن پلیس و کوتاهی آن ها می اندازیم. اما مشکل ناامنی فراتر از این حرف هاست. وجود زمین و خانه های خالی، تاریکی معابر و عوامل دیگر در بروز این مشکل نقش دارد و تا همه عوامل آن شناسایی نشود، رفع نخواهد شد. او گفت: برای رفع یک مشکل ابتدا باید همه نظرات و راه حل ها را شنید، حتی اگر غیر منطقی باشد و بعد از آن، بهترین راه را انتخاب کرد.

● همدلی و همراهی بیشتر

در ادامه این جلسه به سراغ دو نفر از اعضای شوراهای اجتماعی در جلسه رفتیم و نظر آن ها را درباره این جلسه جویا شدیم. جعفر

حسین برادران فرا هفته گذشته، اولین جلسه کارگاه تخصصی شناسایی مشکلات محله با حضور اعضای شورای اجتماعی محلات منطقه ۲، در سالن ورزشی شهیدای تاکسی رانی برگزار شد.

● شیوه های شناسایی مشکلات محله

رئیس گروه خلاقیات شهری شهرداری مشهد، سخنران ویژه جلسه، گفت: اعضای شوراهای اجتماعی محلات به عنوان چشم و گوش محله و واسطه بین مردم و شهرداری، از زمان تأسیس این نهاد تا امروز، در رفع مشکلات محله عملکرد موافقی داشته اند. دکتر علی مسافری با اشاره به سابقه طولانی فعالیت برخی از اهالی در شورای اجتماعی محله افزود: همه آن ها در این مدت، هم و غم خود را برای برطرف کردن مشکلات محله گذاشتند؛ بدون هیچ چشمداشت یا سود مادی. آن ها در کنار موفقیت ها گاهی نیز دچار سرخوردگی و ناامیدی شدند که چرا مشکلات محله حل شدنی و تمام شدنی نیست. هدف ما در این کارگاه، مسئله یابی و آموزش روش علمی برای پیگیری، شناسایی و حل مشکلات محله است.

● اولویت دادن به مشکلات

در این کارگاه تخصصی با روش علمی مسئله شناسی، مشکلات محله بیان می شود. دکتر غلام رضا عباس زاده، مدرس این جلسه، یکی از مراحل برای رفع بهتر مشکلات محله را شناسایی مهم ترین مسائل

عسکری، عضو شورای اجتماعی محله عبدالمطلب، با اشاره به سودمند بودن چنین جلساتی گفت: وقتی شما برای شناسایی مشکلات از روش مشترک علمی استفاده کنید، حرف یکدیگر را بهتر می فهمید و تعامل و همراهی بیشتری پیدا خواهید کرد. عسکری افزود: البته بایک جلسه نمی توان به نتیجه مطلوب رسید و نیاز به جلسات بعدی نیز احساس می شود؛ حتی این جلسات را می توان به صورت جداگانه و محله به محله برگزار کرد.

مهدی رحمتی، عضو شورای اجتماعی محله نوده، نیز با اشاره به تأثیر مثبت این گونه جلسات گفت: این برنامه ها خوب است اما راه حل اصلی نیست. مشکل اصلی شورایی رفع مشکلات محله، نداشتن توان اجرایی است. ده سال است که رئیس و عضو شورای اجتماعی محله نوده هستیم و به همه ادارات و سازمان های دولتی برای رفع مشکلات محله مراجعه کرده ام اما کسی حرف ما را جدی نمی گیرد. حتی مادر داخل سازمان ها و ادارات شهرداری مورد قبول و تأیید نیستیم. آن وقت چطور می توانیم پاسخ سازمان های خارج از حوزه شهرداری را بگیریم!